

IA ROMÂNEASCĂ LA IAȘI

*Concurs de eseuri și fotografie
pentru elevii din municipiul Iași*

Cuprins

IAȘI – O COMOARĂ A MOLDOVEI	5
Aliman Theea-Teodora.....	5
IAȘUL, ORAȘUL MEU DRAG.....	7
Aprofirei Ana-Maria/ Cernahuz Camelia.....	7
BOJDEUCA LUI ION CREANGĂ IAȘI: O COMOARĂ CULTURALĂ ȘI LITERARĂ.....	9
Elev – Berbece Alexandru	9
CATREDRALA ROMANO-CATOLICA, IASI	11
Elev-Blaj Filip.....	11
O POVESTE ... A IAȘULUI.....	17
Botea Ruslana/ Fotache Claudia.....	17
PIAȚA UNIRII IAȘI.....	19
Elev - Călugareanu Elena,.....	19
MĂNĂSTIREA TREI IERARHI	24
Cenușă Cezara Ioana,.....	24
GRĂDINA BOTANICĂ IAȘI.....	27
Elev – Ciobanu Dominic	27
BULEVARDUL ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT.....	31
Constandache Sara-Ecaterina.....	31
RÂPA GALBENĂ.....	34
Elev – Dobrea Albert.....	34
TEATRUL NATIONAL “VASILE ALECSANDRI”	38
Elev: Dumitrescu Cristian Andrei	38
IAȘI: O POVESTE DE ISTORIE, CULTURĂ ȘI FRUMUSEȚE	41
Ferariu Diana Teodora	41
IAȘI - O CRONICĂ A TRECUTULUI, CULTURII ȘI IDENTITĂȚII ROMÂNEȘTI.....	43
Fotea Ioana Gabriela	43

IAȘI: O INCURSIUNE ÎN INIMA MOLDOVEI.....	45
Gavrileț Alexandru Gabriel.....	45
PALATUL CULTURII IAȘI.....	47
Elev - Grivinca Luca.....	47
GRĂDINA BOTANICĂ DIN IAȘI - UN PARADIS AL FRUMUȘETII NATURII.....	54
Hera Eduardo Alejandro/ Ionescu Alina.....	54
BISERICA ZLATAUST.....	56
ELEV- GEORGE DIMITRIE HUZUM.....	56
PARCUL COPOU IAȘI.....	59
Elev - Ivan Natalia Cecilia.....	59
CASA DOSOFTEI.....	64
Elev - Lăcătuș Rareș-Andrei.....	64
IAȘI: OSTAȘA CULTURII ROMÂNEȘTI.....	67
Liță Andreea Ioana.....	67
MUZEUL UNIRII IAȘI.....	69
Elev-Liță Ema Elena.....	69
SALA PAȘILOR PIERDUȚI.....	74
Elev – Liță Eva Maria.....	74
IAȘI: PERLĂ A MOLDOVEI.....	77
Milea Răzvan Andrei.....	77
IAȘI: ORAȘUL MULTICULTURAL ȘI ISTORIC AL ROMÂNIEI.....	79
Nechita Anastasia Maria.....	79
TĂRÂMUL DE STIHURI.....	81
Oprea Andrei Ștefan/ Brumă Alma.....	81
IAȘI - UN TĂRÂM AL TRECUTULUI ȘI AL CULTURII.....	83
Pachițanu Matei.....	83
IAȘI: O PAGINĂ DE ISTORIE ȘI CULTURĂ ÎN INIMA MOLDOVEI.....	85
Pasăre Ana Maria.....	85

IAȘI: O FRUMUSEȚE CULTURALĂ ȘI ISTORICĂ A ROMÂNIEI	87
Pavăl David	87
PALATUL ROZNOVANU	89
Elev – Petrescu Sebastian-Andrei	89
IAȘI: O INCURSIUNE ÎN ISTORIA ȘI CULTURA UNUI ORAȘ PLIN DE TRADIȚIE ..	92
Pintilei Cosmin Ștefan.....	92
ÎNCEPUTURI FĂRĂ SFÂRȘIT	94
Raspopa Carmina	94
MĂNĂSTIREA GOLIA IAȘI.....	96
Elev - Rotaru Victor-Alexandru	96
IAȘI: O CĂLĂTORIE ÎN INIMA CULTURALĂ ȘI ISTORICĂ A ROMÂNIEI	101
Sârbu Ioana.....	101
IAȘI: UN ORAȘ DE POVESTE	103
Sofronia Alexandru Marian	103
IAȘI: ORAȘUL DE LEGENDĂ AL MOLDOVEI	105
Sofronia Cezara Ioana	105
IAȘI: ORAȘUL CU O MIE DE POVEȘTI ȘI O ISTORIE BOGATĂ.....	107
Șpac Anna	107

O POVESTE ... A IAȘULUI

Botea Ruslana/ Fotache Claudia

La marginea Iașului, pe malul lacului dintre păduri, orice întâmplare crește în semnificații. Orice întâmplare devine o poveste magică.

Povestea mea, însă, chiar poate atinge inimi. Este despre dragoste și bunătate, despre esența acestor locuri însemnate de Dumnezeu cu ecoul spiritelor înaintașilor, care au modelat sufletele noastre cu toate aceste sentimente. Povestea mea este despre oamenii acestor locuri....

O zi de primăvară, ca oricare alta. O zi în care, după șase ore grele, drumul de întoarcere pe străduțele înguste spre Ciric, străjuite de copaci bătrâni (oare câți înaintași le-or fi admirat coroanele impunătoare?) este o binecuvântare. Așa sunt toate zilele pe străzile orașului meu drag: o vacanță visată de mulți. Și totuși, pentru mine, o zi normală.

Pe drumul spre casă, mă gândesc – a câta oară! – ce mult îmi doresc un frățior! Am prins din zbor o discuție între părinți că vor să înfieze un băiețel. Deja motorașele din mintea mea lucrează la capacitate maximă: voi fi soră și ghid pentru micuț! Mă vedeam deja de mână cu el, arătându-i fiecare colțișor, fiecare alee, fiecare copac secular al pădurii Ciricului! Cine să o știe mai bine decât mine? Aici e casa mea!

***

Sunt patru luni de când Bubu este fratele meu. Am hotărât ca ziua lui de naștere să fie 6 octombrie, data atestării orașului nostru drag. Ca și Iașul, va fi foarte iubit!

O luăm la pas pe străzile încărcate de istorie și farmec: Strada Lăpușneanu, Bulevardul Ștefan cel Mare ori strada Cuza Vodă. Când ajungem în inima orașului, chiar unde se întâlnesc aceste artere, pășim în Piața Unirii, pe locul unde s-a născut România în pași de Hora Unirii a lui Vasile Alecsandri. Zona centrală abundă de clădiri somptuoase, care atestă măreția orașului: Hotelul Traian, construit după planurile lui Eiffel, Palatul Braunstein, Muzeul Unirii, Teatrul Național cu suflu de peste două secole, Palatul Roznovanu, sediul actual al Primăriei Municipiului Iași, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, prima instituție de învățământ superior din România, ori Casa Pătrată, sediul Prefecturii. Toate aceste bijuterii sunt încununate de splendoarea

Palatului Culturii, care învăluie orașul într-o aură a misterului. Dar grăbesc pasul, fiindcă trebuie să ajungem la prima casă memorială din țară, Bojdeuca lui Ion Creangă, unde a fost primit și Mihai Eminescu, cel care prin versurile sale a încântat nu numai Iașul, ci tot poporul.

Îi spun lui Bubu cel mai mare secret al meu: când voi fi mare, visez să mă căsătoresc chiar lângă celebrul Tei al lui Eminescu, din Parcul Copou. Ar fi pentru mine ca o călătorie în timp, mi-aș închipui că Poetul ne dă binecuvântarea.

***

De atunci, cu Bubu de mână și în suflet „Păduri cutreieram”! Ca să construim sentimente și amintiri. Curând, ele vor deveni povești ale Iașului.

FRUMUSEȚII NATURII

Hera Eduardo Alejandro/ Ionescu Alina

Iubesc Iașul! De fiecare dată când am ocazia, spun tuturor cu mândrie că sun ieșean! Și cu adevărat că avem cu ce ne mândri. Dar acum gândul meu se îndreaptă către Grădina Botanică „Anastasiu Fătu”. Cu toții avem nevoie de natură, iar grădinile botanice sunt locul ideal să te încarci cu frumusețe și bucurie. Frumusețea Grădinii Botanice din Iași este ca o mireasmă ademenitoare, care te învăluie și îți îmbrățișează simțurile. Acest loc magic, situat pe meleagurile Iașului, este o adevărată oază de liniște și de relaxare, unde natura și arta se împletesc armonios.

În aceste rânduri, voi explora magia Grădinii Botanice din Iași și voi împărtăși experiența personală trăită în acest loc deosebit.

Grădina Botanică din Iași este unul dintre cele mai vechi și mai bogate complexe de acest gen din România. A apărut în 1856 și a fost numită după cel care a fondat-o: Anastasiu Fătu, naturalist și medic. Pe vremea aceea era prima grădină botanică universitară de pe pământul românesc. Astăzi, a ajuns să adăpostească peste 5.000 de specii de plante și arbori, multe dintre acestea fiind rarități aduse din toate colțurile lumii. Pe teritoriul grădinii se mai află un parc dendrologic, ce poate fi vizitat, și o mănăstire de maici, unde se poate merge la biserică.

La intrarea în grădină, vizitatorii sunt întâmpinați de alei umbrite de copaci seculari, care creează o atmosferă răcoroasă și misterioasă. Această oază de verdeață și culori vibrante reprezintă un platou perfect pentru a se petrece ore întregi de relaxare și descoperire.

Fiecare colțișor al Grădinii Botanice ascunde frumuseți și minuni ale naturii, devenind în același timp o sursă importantă de cunoaștere și dezvoltare personală. Florile exotice, aranjate cu grijă în diferite grupe, colorează grădina și îți aduc bucurie dintr-o simplă privire. Fiecare pom înflorit sau plantă exotică pare să poarte povestea sa unică, iar în această imensitate de verde se regăsesc forme și culori atât de diverse, încât te simți aproape de o capodoperă a naturii.

De-a lungul anotimpurilor, Grădina Botanică explodează într-o simfonie de culori și parfumuri, transformându-se într-un adevărat tablou viu și vibrant.

***

Într-o dimineață senină de primăvară, am hotărât să fac o plimbare prin Grădina Botanică. Aveam nevoie să fiu doar eu cu gândurile mele. Și unde poți fi tu cel mai bine, dacă nu admirând miracolele naturii?

M-am aventurat pe aleile pline de frunze căzute și mă bucuram de jocul luminii pe suprafața lacului. O adiere ușoară de vânt îmi mângâia obrazii și îmi dădea senzația de libertate și desfătare.

Pe măsură ce exploram grădina, descopeream că fiecare plantă are povestea sa unică.

M-am oprit în fața unui trandafir elegant, care își deschidea petalele într-un roz pal, emanând un parfum dulce și subtil. Am închis ochii și am respirat profund acest miros divin: eram într-un adevărat paradis!

Și în seră mii de flori înflorite în culori vibrante m-au primit în lumea lor de poveste. Am avut ocazia să descopăr plante carnivore și să aflu despre modalitatea lor unică de hrănire, iar această experiență m-a făcut să mă simt înconjurat de misterele naturii.

Liniștea și frumusețea din Grădina Botanică m-au cufundat într-o stare de relaxare și de pace interioară. Așa de ușor am reușit să mă deconectez de agitația cotidiană!...

***

Grădina Botanică din Iași este un loc în care frumusețea naturii explodează într-o armonie perfectă. Fiecare colțișor al acestei oaze de verdeață ascunde minuni și surprize care te captivează și te invită într-o lume excepțională.

Fie că te apropii de plante rare sau te învârti printre flori delicate și parfumate, vei simți frumusețea și energia pe care le emană acest loc special.

Așadar, să îmbrățișăm această bijuterie naturală și să adâncim legătura noastră cu frumusețea pe care ne-o oferă Grădina Botanică din Iași.

TĂRÂMUL DE STIHURI

Oprea Andrei Ștefan/ Brumă Alma

„Dacă nu porți poezia în tine însuși, nu o vei găsi nicăieri.”

(Joseph Joubert)

Imaginați-vă o călătorie în lumea fascinantă a poeziei.

Sunteți însoțiți de POET, care vă arată drumul cel bun.

Eram eu, o carte, și o voce. O voce duioasă care se auzea de nicăieri. Am deschis cartea, iar acea voce se auzea din nou. Îmi zicea să-mi deschid sufletul și să intru în lumea ei.

Așa am făcut... dintr-o dată vremea ploioasă de afară s-a transformat în vreme senină. Soarele strălucea puternic, adierea lină de vânt ducea în zbor cuvinte și litere, semne de punctuație și sentimente. Erau, desigur, ale unui scriitor, și el răvășit de peisaj.

Vocea mă ghida în continuare, mă asigura că o să fiu încântată de lumea ei - și așa era. Mă îndemna să sper și să visez.

Încerc să închid ochii și să las toamna să-mi intre în suflet. Este ceva incredibil când simt că natura face parte din mine. O las să-mi inunde inima și să-mi înecă gândurile. Deschid ochii și observ că sunt atât de aproape de ea, de natura, încât o pot lua în brațe, o pot simți mai aproape de mine!

Niciodată nu văzusem natura atât de sclipitoare și totodată înecată în sentimente. Întind palmele, iar în mâinile mele se așază ușor o frunză lipsită de viață. O privesc cu blândețe și o așez la piept. Privesc către cer... Mii de frunze nevinovate cad grăbite pe pământ. Ninge cu frunze moarte! Ninge cu tristețe!

Mă apropiu de un copac și încerc să-i ascult bătăile inimii, dar acestea se aud tot mai încet, tot mai încet... „Mai departe, mai departe,/Mai încet, tot mai încet,/Sufletu-mi nemângâiet

/Îndulcind cu dor de moarte.”

Încerc să înțeleg acest haos, însă mintea mea este confuză. Privirea îmi este călăuzită către infinitul cerului, către orizontul care ascunde o mulțime de secrete. Aș vrea să știu dacă natura în acest moment ascunde un secret, sau chiar eu îl fac să existe...

Niciodată nu voi înțelege acest lucru, însă ceea ce știu este ca natura nu mă va părăsi, câtă vreme am poezia. Sau invers?...

Într-adevăr, toamna a intrat în existența mea, iar eu încerc să o înțeleg. Poate că toamna vrea să-mi ofere tot ceea ce are mai bun și mai prețios, iar eu nu îi ofer întreaga atenție, nu-i observ frumusețea.

Cu ochii înlăcrimați o privesc; văd o sclipire pe care nu o mai văzusem până acum. Mă fascina întreg peisajul. Acesta îmi transmitea o stare de liniște. Privesc cu atenție și remarc un imens ocean spulberat de o furtună care pune la pământ o mulțime de suflete nevinovate, desprinse din copacii care stau parcă pe gânduri. Aceste suflete stau tăcute și liniștite, așteptând ca timpul să treacă peste ele. Copacii sunt precum păsări călătoare, care sub adierea vântului plutesc lin, lăsându-și gândurile să zboare deasupra necunoscutului. Câteva raze de soare mai străpung cerul. Parcă se dă o luptă între lumină și întuneric. Cerul este un joc de culoare.

Cad și îngenunchez la pământ. Îmi părea atât de rău că toamna s-a lăsat nevăzută, iar eu nu am apucat să o privesc îndeajuns. Mi-a rămas acel peisaj liniștitor și plin de farmec, care acum a devenit o amintire, o amintire plăcută pe care o voi păstra neschimbată în inima mea. Mă ridic, iar vocea mea se face auzită până în neștiutul naturii: „Iar eu în golul toamnei/Chemam în aiurare”...

Vocea Poetului mă asigură că o să mă aducă numaidecât înapoi... dar nu-mi doream asta, voiam să mă pierd în acea lume feerică - lumea poeziei.

Aceasta este lumea orașului meu: teiul, codrul, Poetul.

Iașul este Tărâmul de Stihuri.

ÎNCEPUTURI FĂRĂ SFÂRȘIT

Raspopa Carmina

Prof. Bolborici Cristina

Motto: „Sărut vatra și-al ei nume

Care veșnic ne adună”

Grigore Vieru

Un loc nou este un început, o nouă poveste, un alt capitol din cartea vieții noastre.

În urmă cu trei ani am început și eu o aventură nouă, într-un oraș minunat: Iași. Să începem povestea...

Sunt o elevă din Republica Moldova, care începând din clasa a șaptea îmi doream să vin în Iași. Acesta era visul meu, nu mă gândeam la nimic altceva și știam că va deveni realitate cândva.

Acum, scriind despre asta, îmi apare o persoană în gând - Grigore Vieru, care avea dorința arzătoare de a ajunge în România, și când în 1973 aceasta se îndeplinește, el zice: „Dacă visul unora a fost ori este să ajungă în Cosmos, eu viața întreagă am visat să trec Prutul”. Citind aceste cuvinte m-am simțit atât de apropiată de poet, fiindcă mă regăsesc atât de bine în aceste cuvinte.

Nu voi uita niciodată prima zi când am venit în Iași. Din momentul când am trecut granița mă simțeam ca acasă, totul era așa de frumos, plin de viață, un cer senin care împreună cu natura îmi strigau un „Bine ai venit!”. Eram ca într-un vis, nu-mi venea să cred că, în sfârșit!, am ajuns în acest loc - eram în al nouălea cer.

Explorarea orașului m-a fascinat: arhitectura păstrează farmecul vremii ce se scurge, care, însă, și-a lăsat amprenta pentru totdeauna, pentru a fascina și a ne bucura sufletele. Palatul Culturii m-a făcut să mă îndrăgostesc, mereu îi admir frumusețea, trec în fiecare dimineață pe lângă el, însă de fiecare dată îl privesc cu aceeași fascinație și curiozitate. Ahh! și Grădina Botanică, un adevărat colțișor de rai... ai nevoie de odihnă spirituală și reîncărcare de energie? Acolo e locul potrivit.

Ador să privesc tramvaiele cum trec ca niște șerpișori, îmi redau o atmosferă de secol XIX, iar plimbările seara, când felinarele sunt aprinse, te fac să te simți ca într-o poveste pe care tu însuți ți-o crezi și poți fi cine îți dorești. În astfel de momente te simți creatorul propriei lumi.

Pentru mine acest loc într-adevăr a însemnat un nou început. Aici am înțeles ce înseamnă prietenia, am simțit dorul de familie, am învățat să văd frumosul în lucruri mici, am încercat lucruri noi - aici m-am redescoperit.

Aș putea vorbi mult despre Iași, locul care mi-a deschis noi căi în viață, care mi-a devenit a doua casă, însă cuvintele nu au puterea de a reda tot ce simt și de aceea recomand persoanelor care nu au vizitat acest oraș să nu uite de el, fiindcă este o comoară ce merită a fi descoperită.

Ultimele cuvinte se cuvine să fie tot ale Poetului:

„Din Basarabia vă scriu,

Dulci frați de dincolo de Prut.

Vă scriu cum pot și prea târziu,

Mi-e dor de voi și vă sărut.”

IAȘUL, ORAȘUL MEU DRAG...

Aprofirii Ana-Maria/ Cernahuz Camelia

Iașul este orașul cu cele șapte coline, fiecare cu o particularitate proprie, unul dintre repere fiind Dealul Copou. În Parcul Copou, supranumit și „Grădina Copou”, se găsește teiul lui Mihai Eminescu, cu o încărcătură aparte, care ne trimite cu gândul la lumea magică a poeziei. În jurul acestui copac crește o vegetație bogată, care ascunde tot felul de vietăți care ne stârnesc curiozitatea.

Îmi aduc aminte cu drag de vremea în care eram micuță și mă distram cu mama, învățând pentru prima dată mersul pe role, mâncam înghețată pe băncuța de lângă tei, și eram fascinată de veverițele care săreau din ramură în ramură, parcă zburând. Sub imensa coroană a teiului am învățat să mă ridic de la pământ după o căzătură și să-mi înfrunt temerile, știind că mama e acolo să mă sprijine, indiferent de gradul de dificultate a situației.

Folosind lecțiile oferite de mama mea, în preadolescență am înfruntat ploaia, vijelia și timpul care nu era de partea mea, pentru a ajunge la Casa de Cultură „Mihai Ursachi”, unde își ținea vernisajul una dintre cele mai bune prietene ale mele. Am ajuns indiferent de obstacole, i-am admirat picturile, am susținut-o și, la final, drept recompensă, m-am delectat cu prăjituri. Pe parcursul anilor noștri de prietenie, am avut parte de multe întâmplări interesante în dulcele târg al Ieșilor, teiul magic fiindu-ne martor și marcându-ne strânsa legătură.

Câțiva ani mai târziu, am ajuns în plimbare la Obeliscul cu lei, ridicat după planurile lui Gheorghe Asachi. Trăiam atunci o nouă etapă: pe aleile din preajma megaliticului am avut primele momente de cunoaștere, alături de omul care după un timp a devenit iubitul meu. Cu el am râs, dar am și plâns. Este ființa care mi-a arătat ce înseamnă legătura dintre o fată și un băiat, de care îmi povestea mama. Și iată că m-am îndrăgostit tot în frumosul nostru Iași, cu mulți ani în urmă, sub teiul care păstrează poveștile și secretele oamenilor, dar și ale geniilor din istoria devenirii acestui oraș special, în care fiecare piatră respiră istorie.

Pentru mine, Copoul și toate monumentele grandioase, flora inedită și viețuitoarele de poveste au fost prezente pe tot parcursul etapelor dezvoltării mele și mi-au oferit un mediu care m-a impresionat și m-a format, indiferent de vârstă.